

XXIII.

En Benaadning under Krigsforhold.

Efterfølgende Andragende viser, hvor strængt Uregelmæssigheder ved et Præstevalg i sin Tid toges, men tillige at den Omstændighed, at Supplikanten havde deltaget i Kjøbenhavns Forsvar under Belejringen 1658 ff., afgav et væsentligt Motiv til, at hans Forseeelse blev ham eftergiven.

Stormectigste, Høybaarne Første, Allernaadigste
Herre oc Konning.

Efftersom Jegh fattige person Nogen Aar forleden var kaldet thill ett Kald vdj Juttland i Callø lehn beliggendis, och dett siden iche alleniste ved Eders Kongl. Maytt. sampt Rigens Raadz domb att were frakiend; men endoch dereffter iche att maatte begiere nogen Kald. Och dett formedelst en Onsdags prædichen, iegh effter almuens begieringh gjorde paa Kirchegaarden i annex Sognet, effter att Jegh thillforne war kaldet i Kirchen i hoffued Sognet effter Ordinantzen, som mit Kaldz breff wdviser: Saa Jegh fattige person, som nu er wed god alder, dervdoffuer er geradt vdj stor elendighhed, i dett Jegh nu ingen anden Middel kand lære att søge mit brød med, end dett samme, huor paa Jegh min gandsche liffs thid haffuer anvent. Huorfore Jegh fattige person paa dett vnderdanigste flyer thill eders Kongl. Maytt. store Naade och barmhiertighed, Beder meget flietelig och ydmigeligen, att eders Kongl. Maytt. for Gudz schyld wille ansee min elendighedz Willchoer, och Naadeligen værdes thill att forlade migh Min forseelse, Efftersom aldrigh thillforn er hørt (ey heller siden) andet om mig, vden dett min stand well egner och anstaar, thill med och haffuer Jegh saavell som en anden fattige person ladet mig finde thill Woldz, naar dett behøffuedes; Och dervdoffuer imidler thid formedelst min ringe Middel lid och wdstaaet meget onde. Wor Gud, som er all barmhiertighedz fader, hand igien i sin søn Jesu Christo giffue eders Kongl. Maytt. Naade for Naade, thill med och en yndschelig och glædelig Seyrvindingh

offuer sine fiender, Och eders Kongl. Maytt. omsider med ett fredelig och lychsalige Regimente velsigne och begaffue.

Datum Kiøbinghaffn den 14 Julij Anno 1658.

E. Kongl. Maytt. a. W. T.

Christopher Quist.
Søffrensen

Derefter følger i Ansøgerens Afskrift tvende Anbefalinger fra Lensmanden og Biskoppen. Den sidste er dateret 1½ Aar før Ansøgningen, og har altsaa vistnok været bestemt til at ledsage et tidligere Andragende:

Nerverende wnderdanige Supplicant haffuer siden denne hansz Kongl. Maytt. och Rigens raadz affgangen domb forholdt sigh schichelig och well, och end widere formedelst hansz gaffuer och forbedringh att kunde thiene Gudz Meenighed, om hansz Kongl. Maytt. aff Kongl. Naade hannem med Naadigste Opreisning wille benaade, att hand Gud vdj Mee-nigheden, effter loulig Kald, her effer maatte bethiene.

Gundj Rosenkrantz.

Christopher Quist haffuer, siden att der gich Domb paa hannem thill herredagene for Nogle Aar forleden, opholdt sigh her udj Aarhusz stift, imidler thid sig saaledis anstillet och forholdt, att intet er hørt om hannem, som hannem och hansz person kunde ilde anstaae, mensz langt meere befittet sigh paa ved ett stille och ehrbar leffnet att forhuerffue sigh aff den høye Øffrighed ett milt och Naadigt Suar paa sin offuergiffuen Supplication, Det Jegh hannem ochsaa yndscher.

Aarhusz 7 Januar 1657.

Jacob Matthisen D.
S. A.

Den kgl. Resolution fulgte — formodentlig paa Grund af Krigen — først over et Aar efter Ansøgningens Datum. I Sjælandske Registre Nr. 24, Fol. 453 f. findes nemlig et kgl. aabent Brev af 20. Sept. 1659, hvori det hedder: »Haver vi efter underd. Ansøgning og Begjæring denne Gang

naadigst tilgivet og efterladt Christoffer Qvist hans Forseelse med en Onsdagsprædiken, han haver gjort paa Kirkegaarden, hvorfor han ved Rigens Raads Dom er frakjendt Ret til at betjene Præstekald«. Tilgivelsen begrundes dels paa ovenstaaende Anbefalinger, dels derpaa at han »i denne Belejrings Tid her i vor Kjøbsted Kjøbenhavn tillige med andre sig flittig til Volds haver ladet befinde, naar saadant behøvedes«. Endelig tilføjes der: »dog at han sig ikke mere i slige eller andre Forseelser lader finde, saa fremt han denne vores Benaadning agter at nyde«.

Om Christoffer Sørensen Qvist kan endnu bemærkes følgende. Efter Navnet at dømme var han en Søn af den ulykkelige Hr. Søren Jensen Qvist i Vejlbj og Homaa, hvis tragiske Skjæbne Hr. Lærer Severin Kjær for nylig har gjort til Gjenstand for et større Skrift, og som i sin Tid gav Blicher Stof til en Novelle. Imidlertid volder det en vis Vanskelighed, at han i saa Tilfælde, den Gang han indgav ovenstaaende Ansøgning, maa have været mindst 40 Aar gammel. Men dertil kan dog bemærkes, at der sikkert maa være hengaaet adskillige Aar mellem den ham overgaaede Dom og det Tidspunkt, da han kunde søge Benaadning. Tillige kan det erindres, at Vejlbj laa i Kalø Len; men det var ogsaa i dette Len, at Christoffer Sørensen Qvist havde søgt præstelig Ansættelse, og i de Tider, da Menighederne havde Kaldsret, var det meget almindeligt, at Kandidaterne søgte Kald i den Egn, hvor de hørte hjemme. — Efter at have pøniteret tilstrækkelig blev Christoffer Sørensen Qvist endelig 1671 Præst paa Anholt, men blev nogle Aar efter dræbt af Svenskerne, der under den saakaldte Skaanske Krig havde bemægtiget sig Øen og huserede ilde der.
